

redakce všem spolupracovníkům a snad není smělostí žádat od nich, aby i radále stále při našem časopisu vytrvali. Jim také patří dík čtenářů, ať těch, kdož dovedou jejich nezištnou práci ocenit, ať těch, kteří nemají na odborné práci právnické dosud dosti zájmu. Protože přijde jednou doba, kdy i tito ji zcela nepochybně ocení. Ča.

Redakční rada pražská konala schůzi dne 10. května 1933 ve vestibulu právnické fakulty, v nedostatku jiné místnosti, za předsednictví Dra K. Nováka. Zúčastnili se jí kolegové: Dr. Edelstein, Dr. Jindřich, Dr. Horka, Dr. Marcha, Dr. Štafl, Dr. Kubát, Dr. Lepař, Dr. Pošváf. Omluveni: Dr. Kliment, Dr. Reichert, Dr. Vybral, Kapras. V debatě byly probrány tyto nejdůležitější body: Debatováno o nových zamýšlených osnovách o změně jednacího řádu; nové zákony na ochranu demokracie, o komentování zákonných osnov a pod. Příští schůze stanovena na den 6. září 1933 o 18 hod. v právnické fakultě.

Redakční rada brněnská konala schůzi dne 17. května 1933 na právnické fakultě za předsednictví doc. Dra Neubauera. Zúčastnili se jí: prof. Dr. František Čáda, Dr. Chytíl, Dr. Kojecký, Dr. Kubeš, Dr. Beneš, Dr. Wierer. Kepert. V debatě byly probrány tyto nejdůležitější body: Zdůrazněna nutnost vzbudit živější zájem absolvovaných kolegů o časopis a uvažováno o tom, jakou cestou by se to dalo nejvhodněji provést. Učiněna zmínka o připravovaném kriminalistickém lektorátu při zdejší fakultě a o soudní praxi ve věcech rozhlasu. Poté probrán obsah závěrečného dvojčísla tohoto ročníku.

Redakční rada bratislavská konala schůzku dne 15. mája 1933 v semináři práva stredoeuropejskeho za předsednictva J. S. univ. prof. Dr. R. Rauschera. Zúčastnili sa jej kolegovia: Dr. Knappek, Dr. Durčanský, Dr. Floreán, Dr. Holák, Dr. Briška, Stanislav a Josko. V debate byly prebrané tieto najdôležitejšie body: príspevky pre dvojčíslo, I. S. P. Š. S., jeho prípravy po stránke organizačnej i vedeckej, vydanie zvláštneho čísla časopisu »Všehrd« a repartícia referátov publikácií pre prvé poprázdňinové číslo. Budúca schůzka nebola zvlášť ustanovená, ale bude zvolaná v dňoch predsudzových zvláštnym pozvaním.

L i t e r a t u r a

Politique et prévoyance sociales en Tchécoslovaquie du 1er Janvier au 31 Décembre 1932 (rédigé d'après les Rapports officiels), par Jan Řípa, conseiller de section au Cabinet du Ministère de la Prévoyance sociale, Docteur en droit. — Nákladem ministerstva sociální péče v Praze, 1933, 8°, stran 33 se 7 tabulkami. Publikace ministerstva sociální péče pojednává o činnosti tohoto ministerstva v roce 1932 a ukazuje, jak je zvláště dnes důležitá, také však obsáhlá činnost tohoto ministerstva. Tam se dočteme o opatřeních, která sledují získání práce, o vlivu racionalisact, o čtyřicetihodinovém pracovním týdnu, o úpravě trhu práce, o konferenci práce v Ženevě, o péči o nezaměstnané a o zdravotní péči o nezaměstnané, o podpoře stavebního ruchu, o opatrování bytů a o bytové péči, o sociálním pojištění a mezinárodních vzájemnostních úmluvách, o péči o osoby mladistvé a o invalidy a o zaměstnaneckých družstvech. Ku konci připojeny jsou tabulky, kde jsou graficky znázorněny některé důležité jevy v naší sociální politice a v sociálním životě v roce 1932. Publikace, která chce informovati cizinu o naší činnosti na poli sociální politiky, splňuje svůj úkol co nejlépe svou přehledností a při tom také úplností. Dr. Jindřich.

Die Arbeitslosenversicherung und sonstige Formen der Arbeitslosenfürsorge. Nákladem Mezinárodního úřadu práce v Ženevě, 8°, 1933, stran 348, cena 38.50 Kč. Kniha byla vydána jako zpráva k číslu 3. letošního programu zasedání Mezinárodní konference práce v Ženevě a

pojednáva najprve o pojmu nezaměstnanosti; pak přechází k zemědělkým zaměstnancům, podává statistický přehled o jejich nezaměstnanosti a o zákonných úpravách jejich pojištění pro případ nezaměstnanosti a dále pak přechází i k ostatním druhům zaměstnání. Pak jsou probrány systematicky jednotlivé předpoklady nároku na podporu v nezaměstnanosti: čekací doba, přihlašování u zprostředkovatelen práce, pojem vhodného zaměstnání a důvody, pro které může být podpora odmítnuta. V knize najdeme dále podrobné pojednání o karenční době, po kterou se v prvých dnech nezaměstnanosti podpora event. neposkytuje, o účasti na učebních kursech zvláště mladých zaměstnanců, o pracovní povinnosti, o zjišťování potřebnosti, o zvláštních zřetelech při některých jednotlivých případech (sezonní zaměstnanci, příležitostní zaměstnanci atd.) a o změně předpokladů podpory při dlouhém trvání nezaměstnanosti. Pak se pojednává o dávkách a o jejich druzích, o době, po kterou se poskytují, o opatřování prostředků a o správě nositelů pojištění v nezaměstnanosti. Ku konci kniha pojednává o použití těchto zásad na cizince. Kniha přináší náměty k řešení otázek dnes velmi aktuálních a podává výstižně jejich přehled.

Dr. Jindřich.

Dr. Branislav Varsík: Husiti a reformácia na Slovensku do žilinskej synody. Vyšlo v: Sborník filozofickej fakulty univerzity Komenského v Bratislave, R. VIII. (1932), č. 62, str. 315—542 (227). Duchovné styky čl. v XV. a XVI. storočí neboly dosiaľ sústavne spracované. Doterajšia literatúra, pokiaľ si tejto otázky všímala, nie len že nedáva uceleného obrazu, ale spočíva z prevážnej čiastky aj na nesprávnych názoroch a predpokladoch, lebo i »slovenskí pisatelia dejín prikráčovali k tomuto tématu viac so slepou láskou, než s odborným vzdelaním«. To dalo vznik silnej husitskej tradícii medzi slovenskými evanjelikmi, ktorí z nej čerpali silu v ich nacionalizmu a evanjelizmu. Podľa tejto tradície husiti a jiskrovci rozšířili medzi slov. ľuďom husitské učenie, previedli rozsiahlu kolonizáciu a tým pripravili pôdu pre reformáciu, ktorá v tomto osvetlení priamo súvisela s náboženským hnutím XV. storočia. Kritické shodnotenie tejto tradície si vytýka autor za úkol prvej čiastky svojej práce (str. 7—59). Tu dôkladným rozborom zachovalých dát pramenných odníma podklad dosiaľ vžitému názoru o priamom vplyve husitov na slov. reformáciu: kostoly, ktoré sú považované za husitské, vznikly buď ešte pred príchodom husitov, alebo až v dobe pohusitskej, nič nenasvedčuje podľa Varsíka tomu, že by husiti boli vo väčšom rozsahu prevádzali kolonizáciu, ba aj o rozšírení husitských nauk je len málo správ a celkové pomery po skončení Jiskrovej vlády na území dnešného Slovenska vylučujú, že by sa prívrženci husitizmu boli udržali až do reformácie. To ovšem nemá znamenať, že by vplyv českých pomerov na uhorské — i v dobe predhusitskej značný! — bol ustal. Naopak aj po kritickej revízii doterajších názorov zostáva nepochybným, že husiti a jiskrovci pôsobili mocne na vývoj hospodárskych, sociálnych a kultúrnych pomerov slovenských, hoci náboženský vplyv husitských výprav bol malý a nebol trvalý.

V druhej čiasti svojej štúdie (str. 61—203) líči autor počiatky reformácie na Slovensku. Tu je zaujímavé zistenie — potvrdzujúce autorovu tézu z I. čiasti, — že v krajoch, ktoré tradícia označuje za husitské, šíř sa reformácia dokonca neskoršie, ako v nemeckých baňských mestách a obchodných strediskách, kde sa Lutherovo učenie dostalo priamo z Nemecka a že na vonkov sa reformácia dostáva len postupným šírením z miest. Na západnom Slovensku už v prvej polovici XVI. st. prispievajú k šíreniu reformácie českí duchovní, ale aj slovenskí protestanti chodia na teologické učenie do Čiech a mnohí tam dokonca zostávajú aj na trvalo. To značne prispieva k rozvoju čulých stykov kultúrnych i keď po stránke dogmatickej prevažuje vplyv ortodoxného luteranizmu prichádzajúceho z Nemecka. Celkový priebeh reformácie na Slovensku bol — ako tomu nasvedčujú početné, autorom uvádzané doklady — kludný. V mnohých kostoloch sa odbavovali bohoslužby pre katolíkov i evanjelikov. Ba dokonca aj obrady liturgické (omše) zostávaly dlho nezmenené. Mnohí ev. kňazi používali prevzaté boho-